

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140004
NAZWA OBSZARU Dąbrowy Seroczyńskie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140004	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dąbrowy Seroczyńskie

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2017-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	Brak danych

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

21.9883

Szerokość geograficzna

52.0121

2.2. Powierzchnia [ha]:

552.56

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL31	Lubelskie
PL12	Mazowieckie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
9170			391.24		M	B	C	B	B
9110			2.43		M	C	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

4. OPIS OBSZARU

[Powrót](#)

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	18.39
N23	0.03
N16	71.78
N17	9.35
N12	0.45
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar w zdecydowanej większości pokrywają zbiorowiska leśne o charakterze antropogenicznym. Są to głównie niezbyt stare lasy dębowe, sosnowo - dębowe i sosnowe rosnące na zróżnicowanych siedliskach. Znacznie mniejszą powierzchnię zajmują ekosystemy wodno-błotne, których udział w powierzchni jest znikomy. Są to przede wszystkim oligotroficzne zbiorniki wodne, które stanowią ważny element wzbogacenia różnorodności krajobrazowej oraz gatunkowej tego terenu. Otaczają je przeważnie ekosystemy torfowiskowe zaliczone głównie do grupy torfowisk przejściowych. W jednym miejscu zostało zidentyfikowane występowanie ekosystemu lasu bagiennego o charakterze olsowym. Obszar obejmuje prawie całe uroczysko Seroczyn zwane też Lasami Seroczyńskimi. W podziale fizykogeograficznym Kondrackiego (1977) zaliczony został do Wysoczyzny Siedleckiej, leżącej w strefie moren czołowych stadiału Warty i jego faz recesyjnych o wysokości 190-200 m. Są to pagórki, ukształtowane w formy faliste. Występujące tu drzewostany dębowe, składają się z dębu bezszypułkowego z domieszką szypułkowego oraz z obfitym udziałem graba w II piętrze i runem składającym się głównie z *Convallaria majalis*, *Maianthemum bifolium*, *Anemone nemorosa*. To, co umożliwia przetrwanie gatunków ciepłolubnych w runie to przede wszystkim brak na ogół drugiego piętra oraz niezbyt duże zwarcie podszytu. W takich postaciach ciepłolubnej dąbrowy, w runie występuje szereg gatunków typowych: *Serratula tinctoria*, *Clinopodium vulgare*, *Betonica officinalis*, *Campanula persicifolia*, *Sedum maximum*, *Lilium martagon*, *Melittis melissophyllum*, *Convallaria majalis*, *Cruciata glabra*. Dominującym powierzchniowo siedliskiem jest grąd subkontynentalny zajmujący około 68 % powierzchni. Jest on rozpowszechniony praktycznie na całym obszarze, poza jego krańcem północno-zachodnim oraz południowo zachodnim, gdzie gleby są słabsze i występują bory mieszane lub mocno zniekształcone postaci lasów. Grądy w rezerwacie reprezentują różne stany zachowania. Około 45% powierzchni grądów to siedliska częściowo zniekształcone. Zniekształcenie to spowodowane jest głównie nadmiernym udziałem sosny. Innym zniekształceniem jest młody wiek drzewostanów na siedlisku, słaba charakterystyka kompozycji gatunków runa, nadmierny udział gatunków borowych, prześwietlenie i związany z tym rozwój jeżyn. Są też grądy bardzo dobrze wykształcone, z prawidłową strukturą przestrzenną, bogatym II piętrzem drzewostanu i runem. Siedliska ciepłolubnych dąbrów stwierdzono na około 12% powierzchni rezerwatu. Siedlisko to nie występuje równomiernie na całym jego terenie, ale skupia się w południowej i środkowej części. Jest to w zasadzie jeden większy oraz dwa mniejsze płaty, znajdujące się w najwyższej położonych partiach obszaru. Siedlisko 9110 w obrębie swojego zasięgu jest dość dobrze wykształcone, z bogatym zestawem gatunków typowych. Do specyficznych postaci tego siedliska można zaliczyć fragmenty nawiązujące florystycznie do boru mieszanego, z dużym udziałem *Vaccinium myrtillus*, ale ze stałym, choć niezbyt licznym występowaniem wielu gatunków ciepłolubnych. Są to postaci szczególnie prześwietlone, z niezbyt zwartym podszytem, złożonym głównie z kruszyny i jarzębu. Torfowiska przejściowe i trzęsawiska występują w dwóch miejscach, położonych blisko siebie. Jedno z nich to niecka, powstała zapewne w wyniku eksploatacji torfu. Obecnie jest to torfowisko przejściowe, z występującym centralnie niewielkim oczkiem wodnym zarośniętym szuwarem trzcinowym. Dookoła oczka w ramach niecki występuje pło mszarne zdominowane przez torfowce oraz turzyce. Licznie występuje tu również *Drosera rotundifolia*. Pojedynczo natomiast występują

podrostry brzozy omszonej i sosny zwyczajnej. Drugi fragment siedliska 7140 otacza od południa i zachodu dystroficzny zbiornik wodny, powstały również w efekcie wydobywania w przeszłości torfu. Obrzeża tego zbiornika, porasta zbiorowisko Sphagno-Caricetum rostratae oraz mszar torfowcowy porośnięty wełnianką wąskolistną oraz brzozą omszoną. Jest to okrajek silnie uwodnionego mszaru, ze Sphagnum squarrosum, Calla palustris, Oxycoccus palustris, Carex rostrata, C. canescens.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar stanowi unikalny kompleks leśny z pozostałościami naturalnych zbiorowisk leśnych z dębem bezszypułkowym (Quercus petraea). Ponad 70% obszaru zajmują 2 rodzaje siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. NFOŚ, BULiGL O/Warszawa. 2011. Dokumentacja projektu planu ochrony rezerwatu przyrody Dąbrowy Seroczyńskie

2. BULIGL O/Warszawa. 2004. Operat glebowo-siedliskowy dla Nadleśnictwa Siedlce.
3. BULIGL O/Warszawa. 2005. Plan urządzenia lasu dla nadleśnictwa Siedlce na lata 2005-2014.
4. CIOSEK M., KOT H., KASZUBA Z. 1995. Rezerваты przyrody. [w:] Kot H. (red.). Przyroda województwa siedleckiego. Urząd Wojewódzki w Siedlcach. Wydział Ochrony Środowiska. Siedlce, str. 77- 120.
5. KONIECZNY A. 1986. Zespoły leśne rezerwatu Dąbrowy Seroczyńskie i ich kartografia. Praca magisterska.
6. ZARĘBA R. 1984. Rezerwat krajobrazowy „Dąbrowy Seroczyńskie” w Nadleśnictwie Siedlce. Warszawa, Mscr.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	98.66	PL04	100.0		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Dąbrowy Seroczyńskie	*	98.62
PL02	Kulak	*	0.04
PL04	Łukowski Obszar Chronionego Krajobrazu	-	100.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	rdos.warszawa@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	

Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140004

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)